

3. Supplerende Processkrift

i ankesag Ø.L. B-0945-98,

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

mod

Skatteministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Ang. forelæggelsen for EF-domstolen:

Jeg har p.t. en sag verserende ved EF-domstolen. Der er ikke faldet dom i sagen, men på baggrund af generaladvokatens gennemgang af sagen og forslag til besvarelsen, forventes det, at sagen sendes tilbage til byretten uden en besvarelse, fordi de faktiske omstændigheder i sagen ikke fremgår tilstrækkeligt klart. Jeg bemærker endvidere, at også den sag blev sendt til EF-domstolen imod modpartens protest.

Jeg skal derfor understrege for Landsretten, at det er meget vigtigt, at EF-domstolen får nøjagtige oplysninger om de faktiske omstændigheder i sagen, så den har en reel mulighed for at *fortolke* traktatens regler.

Indstævnte sammenblander den nationale domstols pligt til at fastlægge de faktiske omstændigheder i sagen og EF-domstolens pligt til at fortolke traktaten på baggrund af de faktiske omstændigheder i sagen. Eller sagt med andre ord: Selvom de faktiske omstændigheder fastlægges af den nationale domstol, er de nødvendige for at give EF-domstolen et korrekt billede af den situation, der skal fortolkes.

Det EU-retlige spørgsmål går ud på, om indstævnte og Byretten har krænket mit traktatbaserede tilbagebetalingskrav ved at se bort fra de faktiske omstændigheder og "antage", at ambi er overvæltet. Indstævntes processkrift bekræfter, at der er enighed om de faktiske omstændigheder. Tvisten drejer sig om *antagelsen*, som efter min mening alene har til formål at sætte EF-traktatens beskyttelse af mine rettigheder ud af kraft.

Ang. indstævntes ønske om at undgå EF-domstolen:

De nationale domstole skal i hver enkelt sag fastslå, om virksomheden konkret har overvæltet ambi på næste forbrugsled. Som et usikkert alternativ kan man som Højesteret i Bose- og Denkavit-sagerne vurdere, om det i virksomhedernes konkrete situation var rationelt at lægge ambi på priserne. I min konkrete situation er det fastslået, at ambi konkret ikke er lagt på priserne.

Indstævnte prøver at få sagen afgjort i henhold til Skatteministeriets ønske om at undgå tilbagebetaling. I den forbindelse har Byretten i den påankede dom været behjælpelig ved totalt at ignorere EU-retten, de faktiske omstændigheder, min og min revisors forklaring. Jeg forstår godt, at indstævnte foretrækker at få sagen afgjort af en dansk domstol, der måske ikke føler sig forpligtet af EF-traktaten. Derfor argumenterer indstævnte imod en forelæggelse for EF-domstolen. Det er forståeligt, men i strid med EF-traktaten. Som Claus Gulmann afslutningsvist bemærkede (se bilag 10): "*Det er imidlertid en argumentation, som ikke må accepteres af de danske retter.*"

Indstævntes manglende forklaringer:

Jeg har bemærket, at indstævnte har undladt at forklare, hvordan opkrævningen af ambi sammen med en endnu større udbetaling af negativ ambi og sparede arbejdsgiverafgifter totalt vil forårsage prisstigninger, som forbedrer min konkurrenceevne. Jeg går ud fra, at det ikke er lykkedes indstævnte at finde en fornuftig forklaring.

Jeg fastholder derfor, at sagen skal forelægges for EF-domstolen, at *alle* relevante faktum fremgår af forelæggelseskendelsen, og at der stilles et spørgsmål med følgende indhold: *Kan en ulovlig afgifts eventuelle ændringer i virksomhedernes konkurrencesituation fritage medlemsstaten fra at betale en afgift, der er opkrævet i strid med EF-traktaten?*

Ang. øvrige faktiske omstændigheder:

I processkriftet af 24. august 1998 tiltræder indstævnte igen, at der i ambi-perioden ikke er sket prisstigninger på mine solgte produkter: "*På den baggrund finder jeg en bevisførelse vedrørende samtlige appellants fakturaer og indkøbsbilag for den ovenfor anførte periode irrelevant.*" Jeg betvivler mine øjne og anmoder igen om et klart svar på spørgsmålet:

Fastholder indstævnte, at de faktiske omstændigheder er uden betydning?

Aalborg, den 26. august 1998

Hans Kristian Pedersen